

Miljö - och energidepartementet
Miljöprövningsenheten
Astrid Öfverholm
astrid.ofverholm@regeringskansliet.se

Er referens M2017/03195/Me

Remissyttrande till Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget *Kategorisering av verksamheter och åtgärder utifrån krav på miljökonsekvensbeskrivning*

Sveriges Jordägareförbund (härefter förbundet) representerar de 500 största privata jordegendomarerna i Sverige. Förbundets medlemmar skapar nytta för människor och miljö genom ett långsiktigt förvaltande av förnyelsebara naturresurser. Vi erbjuder ett helhetsperspektiv på modernt landsbygdsföretagande eftersom våra medlemmar ofta bedriver lant-, skogs- och vattenbruk i större skala på samma fastighet. Genom stärkt landsbygdsföretagande och äganderätt vill vi utveckla näringslivet på den svenska landsbygden.

Förbundet har med intresse tagit del av remissen och önskar framföra följande kommentarer.

Landsbygdsföretagare är idag berörda av ett omfattande regelverk där den administrativa bördan uppfattas som alltmer betungande. I en studie gjord av SLU konstateras att antalet lagkrav som berör ett jordbruksföretag har ökat med 120% under tiden 1996-2016. Likaså har kraven ökat på lantbruksföretagen när det gäller olika sorters dokumentation som ska finnas tillgänglig på företaget samt vilka anmälningar och tillstånd som ska finnas. Alltmer tid läggs ner på administration istället för kärnverksamhet som i sin tur leder till försämrad produktion och konkurrenskraft. Det finns därför behov av regelförenkling och minskad byråkrati.

Samtliga av förbundets medlemmar bedriver verksamhet som berörs av förslagen i remissen.

Förbundet ställer sig positivt till Naturvårdsverket utgångspunkt att inte ställa mer långtgående krav på verksamhetsutövare än vad som följer av MKB direktivet. Likaså är det positivt att färre miljöfarliga verksamheter än enligt dagens regler ska antas medföra betydande miljöpåverkan. Detta kommer förhoppningsvis leda till mindre kostnader och

minskad byråkrati, vilket är positivt, men det kräver uppföljning för att säkerställa att det även blir det faktiska resultatet.

I remissen föreslås dock att inom C-verksamheter kommer antalet ärenden som flyttas från kategori 3 till kategori 2 att öka och därmed kommer det även att ske en kostnadsökning. Det konstateras även att arbetsbördan för länsstyrelser och kommuner kommer att öka samt att kommuner har möjlighet att finansiera den ökade arbetsbördan via avgifter.

Här finns en uppenbar risk för att större företag kommer att gynnas av föreslagna ändringar medan företag som bedriver C-verksamheter, och som högst sannolikt är mindre företag, kommer att missgynnas. Med en redan idag stor regelbörda blir den kumulativa effekten av även små ökningar i kraven på företag kännbar. Det finns därmed skäl till att ompröva förslagen att utöka antalet C-verksamheter som ska flyttas från kategori 3 till 2.

Det finns även en risk för utökade utgifter i form av nya avgifter samt långsammare handläggning från myndigheters sida. Det framgår inte hur dessa potentiella problem ska lösas.

Ur remissen framgår inte om det i konsekvensanalysen gjorts någon bedömning av hur de föreslagna ändringarna ställer sig i relation till hanteringen i övriga EU-länder och om det kommer att påverka de svenska företagens konkurrenskraft på EU-marknaden. Den bedömningen är väsentlig för att kunna göra en konsekvensanalys. Sveriges implementering av lagstiftning som berör landsbygdsföretag har en generell tendens att vara för omfattande i jämförelse med andra EU-länder. Därför är en sådan analys särskilt viktig. Likaså framgår heller inte om det gjorts någon bedömning av hur de föreslagna ändringarna överensstämmer med målen i livsmedelsstrategin.

Den nya förvaltningslagen lyfter särskilt fram proportionalitetsprincipen och behovet av att göra bedömningar av om en föreslagen åtgärd står i proportion till dess effekt på berörd part. Det framgår inte ur remissen är om någon sådan proportionalitetsbedömning gjorts.

Angående bilagan från Havs och Vattenmyndigheten vill vi särskilt kommentera förslaget om att samtliga anmälningspliktiga vattenverksamheter ska genomgå en behovsbedömning. Innan sådana nya krav med ökad administrativ börda ställs, måste det vara ett grundläggande krav att visa att dagens system med anmälningsplikt har brister. Detta är särskilt angeläget eftersom de senaste årens varierande nederbörds mängder har inneburit ett ökat behov av anmälningspliktiga vattenverksamheter såsom bevattning, dikning, anläggandet av dammar mm för landsbygdens näringar. I detta sammanhang vill vi även hänvisa till den parlamentariska landsbygdskommitténs slutbetänkande, SOU 2016:1, där det med all önskvärd tydlighet framkommer att landsbygdens näringar inte ska belastas med försvårande administration i onödan.

I avsnitten avseende konsekvenser för företag av alternativet "anmälningspliktiga vattenverksamheter-alternativ för förtydligande", förs ett svävande resonemang med ett antal antaganden som grund där slutsatsen blir att skillnaden, tidsåtgången och kostnaden jämfört med idag blir marginell med den föreslagna förändringen. I denna bedömning måste en fördel med föreslagen förändring konstateras för att motivera denna ökade administrativa börda. En tydligare analys där vinsten med ett förändrat förfarande klart överstiger den ökade

administrationen är ett krav för att förorda förändringen. Annars bör dagens fungerande system behållas.

Det framgår ur remisen att en avstämning gjorts med Svenskt Näringsliv. Avstämningar borde även ha gjorts med berörda branschorganisationer.

Nyköping, 2018-11-02

Sveriges Jordägareförbund,

Anders Grahn
Generalsekreterare